

A Fővárosi Ítéltábla az ... Ügyvédi Iroda által képviselt ... felperesnek dr. ... ügyvéd által képviselt ... alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indult perében az Egri Törvényszék 2013. március 12. napján kelt 4.G.20.016/2013/5. számú ítélete ellen a felperes 6. sorszámon előterjesztett és 8. sorszámon megindokolt fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ... Kft. mint szállító és az alperes mint megrendelő között 2010. július 19. napján létrejött szállítási keretszerződésből eredő vételár fizetési kötelezettségét az alperes nem teljesítette, ezért az ... Kft. mint megbízó 2011. szeptember 29-én megbízási szerződést kötött a felperessel mint megbízottal az alperes tartozásának behajtására. A megbízási szerződés 4. pontjában a megbízási díjat a követelés összegének 25 %-a + áfá-ban állapították meg, és rögzítették, „a kártérítési alapelveknek megfelelően a követelés érvényesítésével összefüggő, felmerülő minden kiadást az adós köteles megtéríteni a megbízónak, így a fentebb részletezett megbízási díjat is.”. A felperes 2011. december 6. napján 13.231.891 forintra, 2012. január 25. napján 15.451.197 forintra vonatkozólag fizetési felszólítást küldött az alperesnek, ezt követően az összegek pontosítása érdekében az alperes az ... Kft.-vel egyeztetett, végül a felperes 2012. február 6-án 9.418.969 forint megfizetésére szólította fel írásban az alperest, aki ezen tartozását

késedelmesen bár, de kiegyenlítette. A követelés teljesítését követően az ... Kft.-nek a felperes felé 3.144.256 forint megbízás díj fizetési kötelezettsége keletkezett, mely összeget az alperessel szemben felmerült költségként kívánta érvényesíteni, ezért az alperes mint címzett felé 3.411.650 forint és annak a kifizetésig járó 0,06575% kamata megfizetésére 2012. május 15. napján idegen váltót állított ki, amelyet a felperes mint váltóbirtokos megkísérelt bemutatni, azonban annak elfogadása nem történt meg. Az óvást a ... szám alatti közjegyzői okiratban rögzítették. A váltó elfogadásának megtagadásából származó megtérítési igény érvényesítése végett 3.144.257 forint és 6 napi 0.06575 %-os váltókamat iránt fizetési meghagyást bocsátottak ki, amellyel szembeni ellentmondás folytán az eljárás perré alakult.

A felperes végleges kereseti kérelmében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 339. § (1) bekezdésére hivatkozva szerződésen kívül okozott kárként kérte 3.144.256 forint és 2012. május 28. napjától a kifizetésig járó 6%-os mértékű késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére kötelezni az alperest. Előadta, az alperes károkozó magatartásaként értékelendő, hogy többszöri írásbeli felszólításra sem rendezte az ... Kft. felé fennálló tartozását, ami miatt az ... Kft. kényszerűen megbízást adott a felperesnek a tartozás kezelésére, illetve beszedésére. A tartozás felperes általi behajtása révén az ... Kft.-nek költsége keletkezett, ebből eredő követelését azonban a felperesre engedményezte; a követelés kezelésével és beszedésével kapcsolatban felperesi oldalon keletkezett költségek így a felperes szerződésen kívüli káraként értékelendők.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összecszerúságát is. Hangsúlyozta, a felperes az ... Kft.-vel volt szerződéses jogviszonyban, az alperessel nem, így a feleknek egymással szemben követelésük nem állhat fenn. Hivatkozott a Ptk. 478. § (1) bekezdésére, és 479. § (1) bekezdésére. Álláspontja szerint, a számlatartozás semmiképpen nem tekinthető jogellenesen okozott kárnak, a szállítási díj késedelmes megfizetése miatt a felperest kár nem érte. Hivatkozott arra, a vélt kintlévőség kapcsán engedményezési szerződés nem jött létre. Összecszerúságában a keresetet kimunkálatlannak ítélte; a fizetési felszólításokban feltüntetett összegeket is vitatva előadta, azok nem voltak pontosan meghatározva, ezért került sor a személyes egyeztetésen módosításra.

Az Egri Törvényszék 2013. március 12. napján kelt 4.G.20.016/2013/5. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 157.000 forint perköltséget. Felhívta a Ptk. 339. §-át és kifejtette, önmagában az a tény, hogy az alperes vételár fizetési kötelezettségének határidőben nem tett eleget, melynek révén az ... Kft. jogos igényének peren kívüli érvényesítésére harmadik személyt bízott meg, s ekképp neki is megbízási díj fizetési kötelezettsége keletkezett, az alperes részéről a felperessel szembeni szerződésen kívüli károkozásnak nem minősül. Hangsúlyozta, el kell különíteni egymástól a szállítási jogviszonyból származó vételár és kamatfizetési, valamint a megbízási díj fizetési kötelezettséget. Mindkettő

- nem vitatottan - érvényes szerződés alapján áll fenn, azonban míg az alperes és az ... Kft. közötti szállítási keretszerződés kizárólag a szerződő felek jogviszonyában értékelhető, amelyből az alperesre nézve vételár és - késedelmes teljesítés esetén - kamatfizetési kötelezettség ered, addig a felperes és az ... Kft. között létrejött megbízási jogviszonyból a megbízó ... Kft. megbízási díj fizetésére vonatkozó kötelezettsége fakad. A felperes saját személyében nem minősül a Ptk. 339. § szerinti károsultnak, aki ezen jogszabályhely alapján, ilyen jogcímen igényt érvényesíthetne az alperessel szemben; az alperesnek az ... Kft.-vel szembeni késedelmes teljesítése nem tekinthető egyidejűleg szerződésen kívüli károkozó magatartásnak.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Arra hivatkozott, az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az ... Kft. megbízási szerződésből eredő követelését engedményezte a felperes részére, így a megbízásból eredő követelés jogosultja a felperes lett.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására és a felperes perköltségben marasztalására irányult. Változatlanul hivatkozott az alperes és a felperes közötti jogviszony hiányára, arra, hogy a felperes által az ... Kft.-vel kötött szerződésből eredő jogok és kötelezettségek a szerződő feleket illetik és terhelik. Hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, megfelelően értékelte a bizonyítékokat, és azokból helytálló jogi következtetéseket vont le.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságnak a szerződésen kívül okozott kár megtérítésére irányuló keresetet elutasító, érdemben helyes döntésével indokaira is kiterjedően egyetértett. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatokból megfelelő jogi következtetést levonva jelölte meg és különítette el egymástól a perbeli jogviszonyokat, megállapítva, hogy a felperes saját személyében nem minősül a Ptk. 339. §-a szerinti károsultnak, mivel az ... Kft.-vel kötött szállítási szerződés késedelmes teljesítése az alperes felperes felé irányuló károkozó magatartásának nem tekinthető.

A felperes fellebbezésében az első fokú ítélet fenti megállapítását nem támadta, a fellebbezését érdemben arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen figyelmen kívül hagyta az első fokú eljárásban is előterjesztett engedményezésre vonatkozó érvelését, ezért a fellebbezés alapján az ítéltáblának ebben a kérdésben kellett állást foglalnia.

Tény, hogy a felperes már az első fokon is utalt az az ... Kft. és közte létrejött engedményezésre, annak ténybeli alapja kifejtése nélkül. A fellebbezése e tárgyban szintén nem jelölt meg konkrétumot, mindebből az az okszerű következtetés

vonható le, hogy az engedményezést az az ... Kft.-vel kötött megbízási szerződésben foglaltakra alapítja, ami azonban téves.

A megbízási szerződés 4. pontjában az ... Kft. és a felperes meghatározták a megbízási díj összegét, emellett kifejezetten arról rendelkeztek, hogy a követelés érvényesítésével összefüggő minden kiadást - így a megbízási díjat is - az adós, azaz az alperes az ... Kft. megbízónak köteles megtéríteni. Mindez arra utal, a megbízási díjat a felek az alperesre kívánták áthárítani, ugyanakkor a szerződésből következően azt az alperes az ... Kft. részére tartozott volna megfizetni, nem pedig a felperesnek.

A Ptk. 328. § (1) bekezdése szerint a jogosult a követelését másra szerződéssel ruházhatja át (engedményezés), amelyről a Ptk. 328. § (3) bekezdése alapján a kötelezettet értesíteni kell; a kötelezett az értesítésig jogosult az engedményezőnek teljesíteni.

A megbízási szerződés rendelkezései az engedményezési szerződés létrejöttét a fentiek szerint nem igazolják.

Az engedményezés ugyan nem csak írásban, hanem szóban, illetőleg ráutaló magatartással is létrejöhet, azonban a felperes e körben tényelőadást nem tett, bizonyítási indítványa nem volt.

Az alperes vitatásával szemben a felperes az engedményezés tényét az eljárás során nem igazolta, ugyanakkor a per egyéb adatai, így a 3/F/3. szám alatt csatolt, a felperes által 2012. március 12-én alpereshez írt e-mail tartalma, mely szerint megbízási díja (munkadíja) egy részét, az erre vonatkozó két első számláját az az ... Kft. a felperes felé kiegyenlítette, ezért az alperes ezen összeggel az az ... Kft.-nek tartozik, az engedményezés megtörténtét cáfolja. A felperes a fellebbezésében sem hivatkozott olyan tényre, körülményre amely igazolná az engedményezést, a másodfokú bíróság ennek megtörténtét nem látta bizonyítottnak, ami a Pp. 3. § (3) bekezdése értelmében a felperes terhére esik.

Utal ugyanakkor arra is a Fővárosi Ítéltábla, hogy a felperesi érvelés önmagában még az engedményezés bizonyítása esetén sem foghatna helyt, figyelemmel arra, hogy a Ptk. 328. § (3) bekezdése szerinti értesítés hiányában az alperes nem köteles az engedményes részére teljesíteni.

Mindezekre figyelemmel, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a fellebbezésben foglaltakra tekintettel kiegészített indokolással - helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, így a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján a végzett munkával arányos összegben

rendelkezett a jogorvoslati eljárás során felmerült ügyvédi munkadíjról oly módon, hogy annak megfizetésére a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles.

Budapest, 2014. június 5.

. Tibold Ágnes s.k., a
tanács elnöke
Dr. Felker László s.k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s.k.,
bíró